Mer nytt fra kirkefronten.
I tilknytning til de opplysninger vi bragte i forrige nr., finner vi det riktig å komme med noen nye enkeltheter fra kirkefronten.
Den 27. august i fjor sendte kirkedepartementet en opfordring til landets prester om å stille sig til disposisjon med prekener i radio. De som lovet å ville preke, blev direkte lovet forfremmelser. Likevel var det bare 2o prester foruten de rene naziprester som sa sig villig til å tale i radioen.
Den 11. september skrev kirkedepartementet, på foranledning av kulturdepartementet, til samtlige prester med anmodning om tilslutning til opropet til fordel for Den norske Legion. Opropet blev bare undertegnet av 27 prester, senere kom det svar fra ytterligere 13 prester.
Også ved senkningen av "Richard With" og "Barøy" fikk prestene av departementet en oppfordring om å minnes de omkomne og slytte sig til angrepet på "Kongen som drukner sine borgere".
I det hele er det ikke skydd noen anledning til å trekke kirken inn i politikken. Men biskopene er ikke tatt med på råd. Tvert i mot blev det etter hvert rettet angrep på biskopene, særlig mot hr. Berggrav. Kst. Riisnæs reiste således rundt med et foredrag, der han rettet voldsomme angrep mot bispen. Det var også bestilt tilrop fra salen "Vekk med ham", og Riisnæs svarte alltids "Ta det med ro. Nu varer det ikke lenge før vi tar ham". Nøiaktig det samme hendte i Sandefjord, Tønsberg og Oslo.
Biskopene fant til slutt å måtte ta spørsmålet om Kirkens almindelige stilling til Staten opp til undersøkelse. Den 15. desember blev det derfor gjort en henvendelse til kirkedepartementet om saken. Departementets svar er kjent fra dagspressen, hvor det blev rykket inn en stor artikkel med titelen: "De norske biskoper rekker hånden til nyordningen og N.S. og departementet mottar hånden med glede".
Her skal en merke sig hvad biskopene hadde skrevet: " Det tillitsforhold som hos oss (i henhold til grunnloven av 1814) er etablert mellem kirke og stat, er basert på gjensidighet". Om dette sier departementet at det " noterer sig XXXX den med glede, for etter sammenhengen kan den bety at bispekollegiet vil uttale at tiden nu er inne til å etablere et tillitsforhold såvel overfor det statsbærende parti (n.s.) som overfor den nasjonale regjering. Departementet tar med glede mot den fremstrakte hånd."
Et hvert våkent menneske vil forstå hulbugen i departementets bemerkning og karakterisere den etter fortjeneste. Det som virkelig har funnet sted, er at departementet røklegger sitt (foreløbige) tilbaketog med tålemåter og åpenbare løgner.

Bolde krigere.
Da "Den norske legion" blev opløst, mente tyskerne at dens ledere, majorene Bjerkeland og Kjeldstrup, burde dra til østfronten for å kjempe sammen med sine germanske frender mot den felles fiende. Major Kjeldstrup var imidlertid så uheldig at han slapp ned på benet et strykejern, slik at hans ene stortå blev knust. Bjerkeland fikk det travelt med å komme til læge, og en venn av ham - en nazi-læge - sørget for sykmelding. Nei, østfronten hadde de ikke lyst å dra til...

Storkjeftet læge.
Dr. Arne Høygård offentliggjorde for en tid siden et kraftig angrep mot Norges Røde Kors fordi organisasjonen ikke var aktivt med på østfronten. Artikkelen har ført med sig enkelte undersøkelser på visse hold, og det viser sig bl.a. at hr. Høygård selv har nektet å reise til fronten....

UKENS SMIL.
Folkevittigheten har moret sig med å døpe om vårt og visse andre europeiske land. Norge kalles nu populært for "Opsternazia", Danmark for "Underdania", Sverige for "Transportania" og Tyskland for - "Kleptomania".

ARRESTASJONER.

I Oslo admiralene Tank-Nielsen og Smith-Johannesen, kommandørkaptein Oppegård, marinekaptejnene Høver, Horgen, Münster og Thomassen, flyvekaptein Bøe, major i festningsartilleriet Enger og kaptejnene i samme våben Underberg, Gudmundsen og Enger. Videre er kaptein Vik i Nasjonalhjelpen og kaptein P. Skotte, Befalsbladets mangeårige redaktør, arrestert.

Mørebyenes 39 personer - mest postfolk, men også fiskere og bønder.

Trondheim

Bergen

Stavanger

Arendal

Fredrikstad: rørleggerne Jens og Sverre Henriksen, restauratør Johannesen, ingeniør Sverre Syvertsen, lensmann Thorleif Brådland (Torp, Sarpsborg) og fra Sverige for "Transportmisjonen" og Tyskland for "Kjøpmannsmisjonen" - prost Megerud.

I Narvik er en rekke personer blitt arrestert, anklaget for å ha vist vennlighet mot de russiske krigsfanger, og i Nord-Norge ellers er 29 arbeidere satt fast for å ha prøvd å rømme fra arbeidsplassen.

Øivin Lange,

nærmere presentasjon overflødig, har fått sykepermisjon igjen. Det er ikke så lenge mellem hver gang. Den første tiden fremover skal han tilbringe på Dikemark, og han skal ha full lønn under oppholdet - 1000 kroner måneden. En vil huske at Lange med stort bulder og brak meldte sig for å reise til Finnland og knuse bolsjevismen. Det er 3 måneder siden. I den tiden som er gått, har han ikke rukket utenfor Oslo en gang. Han har tråkket inn og ut av byens kneiper hver enda dag, og nu har resultatet meldt sig, slik at han må legges inn på Dikemark.

Mens Lange er borte, er hans stilling - Som "personalsjef" i Oslo Kommune - overtatt av underslagsmannen, o.r.sakfører Thorsen fra Tønsberg, som bare for et halvt års tid siden slapp ut av Bodsfengslet!

Svensk L.O. gir ut dagsavis.

Den svenske fagforeningsbevegelsen skal fra 15. mars gi ut en dagsavis Aftontidningen. Bladet skal tjene som motvekt mot det [illegible] som eies og drives av fyrstinne Kongen av Norges Mor, Tora Kreuger.

BUNES ER FERDIG.

I forrige nummer kunne vi fortelle at en av de nye kommissariene alt hadde fått løpepass fordi han hadde vært litt for langfingret, selvforsyningen. Det dreidde sig om Daniel Hagen i Skotøyforbundet. Nu har han fått følge av en annen kollega, Peter Bunes i Arbeidsmannsforbundet, Oslo huggerforbundet, som også har vært utelevastående med å nyte sin pengegriskhet. - Bunes har for øvrig vært en av de frekkeste av de svikerne som hørte til kretsen om Håkon Meyer helt fra "opposisjonstiden" sommeren og høsten 1940 frem til nu. Han har vært en av Erling Olsens omgangsvenner - omgang vil i dette tilfelle si drikkelag, og har ellers holdt sig meget sammen med en annen n.s.mann, tidligere "bryggefører" Sandaker som for en tid siden blev avsatt på grunn av - underslag. Miljøet smitter - hvordan er det med Erling Olsen?

3000 kvinner under 19 år til arbeidstjeneste.

Det er gått ut ordre fra tysk hold om at Oslo, Trondheim og Bergen skal stille 3000 unge piker under 19 år til arbeidstjeneste. Utskrivningen skal først skje i Oslo, hver det skal tas så mange som mulig, og så skal resten hentes fra Trondheim og Bergen. Det foreligger ennu ikke noe om hvor jentene skal brukes.

VI VIL VINNE - VI SKAL VINNE ..... VI VINNER!

Front-nytt.

Premierminister Churchill innledet tirsdag en 3 dagers debatt i Underhuset om krigssituasjonen. Pressen tillater desverre ikke noe utførlig referat av premierministerens store tale, men vi skal under omtalen av de forskjellige frontavsnitt gjengi de bærende momenter i hans omtale av utviklingen den siste tiden.

For 3-4 måneder siden var stillingen på østfronten slik, sa Churchill, at ingen kunne si noe bestemt om hvilken vei det gikk. En visste ikke om Leningrad, Moskva og Rostow ville kunne holde stand eller om tyskerne ville nå enda lenger før vinteren satte inn. En måtte være forberedt på at tyskerne kunne nå frem til oljekildene i Baku, tilrive sig herredømmet over Svartehavet og true hele midt-østen. Den britiske regjering fant derfor at en måtte sette alt inn på å hjelpe russerne til å stanse den tyske fremmarsjen gjennem leveranser av fly, tanks og ammunisjon, og dette var blitt gjort. Churchill beklaget bare at en ikke hadde vært i stand til å levere mere, men utviklingen i Sovjet de siste månedene hadde vist at regjeringen hadde fulgt en riktig politikk. "Nu er det tyskerne, ikke russerne, som er på defensiven".

Såvidt Churchill. - Mens det har vært relativt rolig på finskefronten og rundt Leningrad den siste uken, raser det en gigantisk kamp på fronten mellem Leningrad og Moskva. Russerne har her oppnådd et over 100 km. bredt gjennembrudd i den tyske vinterfrontlinjen og trenger sig nu frem i retning av den latviske grensen. Den viktige byen Cholm, rett syd for Ilmensjøen og ca. 165 km. fra Latvia er erobret og fremrykningen er blitt fortsatt, både syd- og vestover. Rshev er truet av russiske styrker nord, øst og syd for byen, samtidig som russerne behersker 150 km. av Riga-Moskvajernbanen vestenfor Rshev, og i selve Moskvasektoren truer russerne Borodino etter å ha inntatt Ova Rowo, midtveis mellem Moshaisk og Wjasma. Fra frontene ved Orel, Kursk og Charkow foreligger meldinger om harde kamper, særlig sydøst for Orel og i den øvre del av Donetz-bekkenet, hvor Charkow inntar en dominerende stilling.

Fra frontene ved Taganrog og på Krim foreligger ingen nye meldinger, og det er mulig at det kan være inntrådt en viss avspenning på disse avsnittene, men en melding sent tirsdag kveld kan tyde på at russerne forsøker nye landsetninger ved Sebastopol. I Barentshavet er 4 tyske transportskib blitt senket av russiske ubåter og i luften har det vært harde kamper hver eneste dag denne uken. Mandag mistet tyskerne således 39 fly.

I følge en melding fra Samara anslår en på russisk hold de tyske tapene under den XXXXXX russiske offensiven hittil til 800,000 drepte og sårede, samtidig som tyskerne har mistet 4800 kanoner, 2300 tanks og 1100 fly.

Utviklingen i Libya.

Da Churchill omtalte Libya-fronten i Underhusets møte tirsdag, gjorde han det klart at engelskmennene hadde innledet sin siste offensiv for å oppnå 2 mål: 1) kontrollen over de viktige flyveplasser frem til Benghasi. 2) om mulig å tilintetgjøre general Rommels panserstyrker. Offensiven hadde imidlertid ikke utviklet sig som ventet, og hadde ikke den øverstkommanderende for de britiske styrker i midt-østen personlig grepet inn den 24. november i fjor, avsatt den øverstkommanderende for offensiv-armeen og gitt ordre om at offensiven skulle fortsettes, uten hensyn til ofre og risiko, hadde offensiven og slaget vært tapt for de britiske styrker. Nå blev den fortsatt og ført frem forbi Benghasi, men mål nr. 2 var ikke nådd. General Rommel hadde greidd å trekke sig tilbake, men det hadde kostet ham 2/3 av hans samlede styrker, omlag 61,000 mann i drepte, sårede og fanger, til tross for at de britiske styrker aldri hadde vært større enn 45,000 mann. Desuten hadde aksemaktene mistet 852 fly og 386 tanks, mens engelskmennene hadde mistet 18,000 mann i drepte, sårede og fanger.

Churchill ville ikke spå noe om utviklingen den nærmeste tiden, men det var klart at general Rommel - "this brave general" som Churchill sa - hadde fått frem forsterkninger over Middelhavet, og dette hadde satt ham i stand

til å foreta det overraskende fremstøtet mot de britiske styrker de siste dagene. - I følge de siste meldinger synes fremstøtet å være stoppet opp syd for Benghasi, der det raser forbitrede kamper over et vidstrakt område. Situasjonen er som helhet uklar, men det ser ut til at Rommel først nu er kommet i kontakt med de britiske hovedstyrker, konsentrert i området ved Benghasi, og det er derfor mulig at de britiske styrker vil være i stand til å holde byen.

Krigen i Det fjerne østen

kom ikke uventet på England og Amerika, men Churchill understreket i sin tale at det var skjedd ting som hadde revet benene under deler av den britiske forsvarsplanen. En hadde regnet med at Japan ikke ville våge noe angrep over sjøen mot Malakkahalvøia fordi forbindelseslinjene da ville bli truet av de amerikanske flåtestyrker, som lå samlet i Hawai, og de britiske flåtestridskrefter i Singapoore. Det overraskende angrepet mot Pearl Harbour, hvor den amerikanske flåten blev tilføidd stor skade, og senkningene av "Prince of Wales" og "Repulse" hadde imidlertid tvunget Storbritannia og Amerika til å overlate herredømmet i det kritiske farvann til Japan for en tid fremover, og dette hadde muliggjort det som siden skjedde og det som kan komme til å skje... Churchill påtok sig det fulle ansvar for de disposisjoner som var truffet med dispoteringen av de britiske styrker over hele krigsteatret - Sovjet, Libya og Det fjerne Østen - og han ville ikke gå med på å peke ut noen enkelt syndebukk for å tilfredsstille publikums "mishagslyster". "Det som er gjort, er gjort i fellesskap og under mitt ansvar, ikke bare overfor Underhuset og the british commonwealth, men også overfor alle våre allierte. Etter å ha meddelt at det nettopp var landsatt en mindre styrke amerikanske soldater i en nord-irsk havn, og at flere ville komme, "når det passer med våre felles planer", sluttet premierministeren sitt innlegg med å uttrykke forhåpninger om at en nå stod overfor lysere tider. "For 2 år siden stod vi alene overfor en mektig motstander som hadde lagt under sig nesten hele Europa. I dag står vi sammen med 2 andre av verdens mektigste stater, Sovjet og U.S.A., og vi skal kjempe sammen til vi har nådd våre mål."

Kampene i det fjerne østen nærmer sig nu Australia, i det japanerne har landsatt tropper på New Guinea og andre øier i Bismarck-arkipelet. På Malakka raser det forbitrede kamper i Johore-provinsen, og situasjonen må betegnes som ytterst kritisk. Japanerne har rettet kraftige luftangrep mot Singapoore, men forsvaret har stått prøven, og de japanske styrkene har hatt en meget høi tapsprosent. I Burma presser japanske og thailandske tropper sig frem mot Rangoon, men møter nu hard motstand fra de britiske, indiske og kinesiske troppers side. En japansk konvoi med kurs for Borneo har vært gjenstand for et flere døgn langt angrep av britiske, hollandske og amerikanske luft- og flåtestridskrefter. Det endelige resultat foreligger ikke, men av konvoien, som bestod av 100 krigs- og transportfartøier, har en, når dette skrives, med sikkerhet senket 10 transportfartøier, muligens 5 til, mens 7 er blitt alvorlig skadet. Desuten er flere kryssere, et hangarskib og flere destroyere blitt rammet av torpedoer, men en har ennu ikke fått konstatert om noen av dem er sunket. På Luzon ingen forandringer.

Det britiske admiralitet melder at et engelsk slagskib på 31,000 tonn. blev senket av ubåter i Middelhavet den 28. november i fjor. Når tapet ikke er blitt meddelt offisielt før nu, har det sin årsak i at en ikke ville bistå fienden med viktige opplysninger. Det var nemlig på det tidspunkt klart at tyskerne ikke var sikre på om de hadde senket slagskibet, men nu har de fått det konstatert med sikkerhet, slik at en hemmelighold-else ikke lenger er nødvendig av hensyn til de strategiske operasjonsplaner.

Amerikanerne gir flåtekommandoen på Fillippinerne skylden for skibstapene i Pearl Harbour. En hadde 10 dager i forveien gitt kommandoen beskjed om at den måtte være forberedt på et overraskende japansk angrep, men de ansvarlige myndigheter unnlot å treffe de nødvendige forholdsregler. Nu får de en krigsrett på halsen.